

РЕШЕНИЕ

№ 2012

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Мария Стоева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1166** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. на Комисия за защита на потребителите, срещу Решение № 4009/26.10.2022 година, постановено по НАХД № 4985/2022 година по описа на Районен съд – София, с което е отменено Наказателно постановление № К-040525/31.01.2020 година на Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП-С.).

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административноказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на наказателното постановление. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното съдебно решение и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски. В писмено становище от 20.03.2023 година излага подробните си съображения за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Производството пред Районен съд–София е образувано по жалбата на „България травъл“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Наказателно постановление № К-040525/31.01.2020 година на Директора на КЗП-С., с което е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева, на основание чл. 221, ал. 1 от Закона за туризма затова, че на 14.10.2019 година не е представил подробно описани в наказателното постановление писмени документи.

С Решение № 4009/16.10.2022 година, постановено по НАХД № 4985/2022 година по описа на Районен съд – София, наказателното постановление е отменено. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 25.09.2019 година служители на КЗП-С. са извършили проверка в офиса на „България травъл“ ЕООД, находящ се в [населено място],[жк][жилищен адрес]03, по повод на подаден сигнал от Р. И. Д.. Приел е, че с Констативен протокол № К-2685327/25.09.2019 година е разпоредено представяне на подробно посочени писмени документи в срок до 03.10.2019 година. Приел е, че покана с изх. № С-03-5221/07.10.2019 година не е връчена на „България травъл“ ЕООД. Въз основа на така установеното от фактическа страна въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в следното : съставяне на акт за установяване на административно нарушение в отсъствието на нарушител, при липсата на предпоставки за това; актът не е връчен по реда на чл. 43 от ЗАНН; нарушаване на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Отделно от това съдът е приел, че наказателното постановление е издадено при неправилно приложение на материалния закон. Приел е, че дори и да се приеме, че поканата е връчена и е налице неизпълнение на разпореждането да се представят писмени документи, административно нарушение по чл. 221 от Закона за туризма е извършено на 15.10.2019 година, а не на 14.10.2019 година.

Въззивният съд е установил относимите факти. Въз основа на тях съдът е извел правни изводи, които настоящият състав изцяло споделя.

Правилен е извода на въззивния съд, че актът за установяване на административно нарушение не е връчен редовно на нарушителя. Липсват данни за качеството на лицето, отказало подписването на акта.

Връчването на акта за административно нарушение има съществено значение в административнонаказателното производство, защото с него се „повдига обвинение“ в извършване на административно нарушение. Лицето, срещу което е започнало административнонаказателното производство, се запознава с фактите и

доказателствата, въз основа на които производството е започнало. Затова невръчването на акта за установяване на административно нарушение съставлява съществено процесуално нарушение, което не може да бъде преодоляно нито с издаване на наказателното постановление, ар. чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, нито в хода на съдебното производство. Административнонаказващият орган е следвало да върне преписката на актосъставителя за връчване на акта, ар. чл. 52, ал. 2 от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приел, че не са налице доказателства за връчване на писмо с изх. № С-03-5221/07.10.2019 година, поради което за жалбоподателя не е възникнало задължението да представи писмените документи.

Правилен е извода на въззивния съд, че нарушението по чл. 221, ал. 1, пр. 2 от Закона за туризма се извършва чрез бездействие, поради което периодът на извършване на нарушението, ако писмото беше връчено на търговеца, би бил от 15.10.2019 година до прекратяване на бездействието, респ. до установяването му.

С оглед на горното настоящият състав намира, че въззивното решение, следва да се остави в сила, като постановено при правилно приложение на материалния закон.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да се присъдят направените пред инстанцията разноски. Доколкото, обаче, същият не е представил доказателства за направени такива до даване ход на устните прения, такива не се присъждат.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4009/26.10.2022 година и Определение № 31/05.01.2023 година, , постановено по НАХД № 15483/2021 година по описа на Районен съд – София.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.